

ste Del af dens Betænkning, der kom forleden Dag, saa afgjort giver Socialdemokratiet Medhold i den Opfattelse, at man ikke har handlet forsvarligt overfor Landets egen Befolkning, at man har forsømt at tilføre Hjemmemarkedet det Flæsk, man faktisk var gaaet ind paa at tilføre det, og at dette var saa meget mere beklageligt, som Staten allerede paa det Tidspunkt var gaaet ind paa at betale Differencen mellem den danske Maksimalpris og Markedsprisen i Udlandet, i alt Fald i England. Kommissionen siger, at den er kommet til det Resultat, at Hjemmemarkedets Forsyning med Flæsk, navnlig for Hovedstadens Vedkommende, til Tider ikke har været tilstrækkelig. Jeg ønsker i Dag, inden jeg gaar videre, i denne Forbindelse at fastslaa det Resultat, som Kommissionen er kommet til, men jeg maa rigtignok tilføje, at det behøvede vi ingen Kommission til at faa fastslaaet. Det vidste Befolkningen godt, den Gang den løb Byen rundt for at finde et Stykke Flæsk til Julen — eller til andre Tider paa Aaret, men navnlig til Julen var det jo galt. Man har villet forklare dette med, at da var Efterspørgselen størst, og det kan være rigtigt nok, men der var jo andre Tider, hvor selv Hospitalerne savnede Tilførsel. Jeg siger, vi behøvede ingen Kommission til at sige os, at der var en Tid, hvor vi savnede Flæsk, og derfor synes jeg, at denne Sags Behandling opfordrer ikke til at faa flere Kommissioner, man maa hellere overfor saadanne Spørgsmaal gaa den Vej, det ærede Medlem fra Give anbefalede i en anden Sag, at nedsætte et Rigsdagsudvalg eller lade Finansudvalget undersøge alt af den Slags.

Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) henvendte sig til mig personlig og anmodede mig om at gøre nærmere Rede for Spørgsmaalet om Fedteksporten, og det skal jeg gerne gøre. Jeg har allerede nævnt, at jeg er Medlem ikke alene af Næstved Byraads Dyrtidsudvalg, men ogsaa Formand for den kommunale Prisreguleringskommission, hvad jeg har været siden 1. September 1914. Ærede Medlemmer vil da forstaa, at Klager fra Befolkningen i min By, ikke mindst fra Arbejderbefolkningen, over Mangel paa Levnedsmidler eller for høje Priser paa Fødemidler først kommer til mig. I Juni Maaned modtog jeg en Skrivelse fra en kendt, hæderlig og agtet Mand, Funktionær ved De forenede Papirfabrikker i Næstved, Poul Hansen, hvori han spurgte mig, om det var

mig bekendt, at Svin, der udførtes i slagtet Stand, indeholdt Flomme, at Flommen fik Lov at følge med. Vi havde nemlig dér hjemme diskuteret Spørgsmaalet om en rigeligere Forsyning med Fedt. Jeg maa nu sige om det lokale Slagteri, der ikke er noget Andelsslagteri, men et af Koopmanns Slagterier, at det har stillet sig overmaade forstaaende overfor Vanskelighederne ved det Spørgsmaal, det har — det skal siges her, som jeg før har sagt det offentligt — imødekømt Næstved Købstads Befolkning, ikke mindst Arbejderbefolkningen, i den Grad det overhovedet har været muligt. Jeg modtog altsaa den Skrivelse, at Flomme faar Lov til at følge med Svinekroppe, der udføres i slagtet Stand. Jeg ringede da en Dag ind til Indenrigsministeriets Kornkontor og spurgte, om det var lovligt. Det vidste man ikke, og man kendte ikke noget til Sagen. Der gik saa nogen Tid, hvor jeg forhandlede Sagen. I Mellemtiden ringede en af mine Medarbejdere til Slagteriets Direktør, Direktør Fischer i Næstved, og spurgte, hvordan det forholdt sig, for den paagældende Mand vilde have sin Artikel i Bladet, og jeg havde holdt den tilbage i flere Uger. Direktøren svarede: Det tør jeg ikke udtale mig om, det er et Forhold, hvorom De maa henvende Dem til Eksportudvalget. Sagen hvilede saa, til jeg fik sammenkaldt et Møde i den lokale Prisreguleringskommission, der bestaar af en Radikal, Sagsfører Hovmann Hansen, en Højremand, Sygeinspektør N. H. Nielsen, og mig, og vi blev da enige om til Indenrigsministeriet at indsende et Andragende om at faa standset denne Trafik, thi det var klart, at den virkelig foregik. Det blev, medens vi forhandlede den Sag, oplyst af Direktøren for Kolding Andelsslagteri gennem et lokalt Blad, at denne Trafik virkelig gik for sig, og vi begreb ikke, at det kunde lade sig gøre. Thi under 10. Januar 1915 har Ministeriet udstedt et Forbud, der gaar ud paa, at enhver Udførsel af Svinefedt indtil videre er forbudt, og det var ikke os bekendt i Kommunen, hverken i Byraadet eller i den kommunale Prisreguleringskommission, at Ministeriet havde ophævet dette Forbud eller givet Dispensationer derfra. Jeg fremsendte Henvendelsen til Ministeriet. Under 4. September 1917 fik jeg Svar paa en Skrivelse, der var indsendt den 8. August. Skrivelsen fra Indenrigsministeriet lyder saaledes — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse den. — : „I